

Mijn spirituele ont-wikkeling in beeld

Inleiding

De reden dat ik het verhaal over mijn eigen spirituele ontwikkeling aan het papier toevertrouw is tweeledig: ik wil de lezer een kijkje geven in de keuken van mijn ontdekkingstocht om de gelegenheid te bieden van herkenning, wat wellicht een steun kan zijn voor de eigen zoektocht. Ten tweede wil ik de lezer deelgenoot maken van mijn passie om de “hemel op aarde” te creëren vanuit de overtuiging dat ieder mens, in zijn diepste wezen, op zoek is naar harmonie.

Al vroeg geïnteresseerd in levensvragen

Als jonge man vroeg ik mij af hoe het leven in elkaar zat en wat het doel van het leven was. Ik werd protestant opgevoed en mijn ouders hadden gedacht mij te laten dopen, zodat ik later een eigen keuze kon maken. Van dat dopen heb ik nog jaren “last” gehad. Toen ik in militaire dienst moest stond er NH (Nederlands Hervormd) op mijn metalen plaatje. Ik kon mij niet laten uitschrijven, het stond nu eenmaal in het bevolkingsregister vermeld. Na een briefwisseling van jaren ben ik uitgeschreven en kreeg ik geen acceptgiro's meer voor een vrijwillige bijdrage aan de kerk.

Zo rond mijn 18^e jaar kwam ik via een kennis van de familie in aanraking met Theosofie. In hoofdlijnen gaat deze filosofie uit van twee wetten: de wet van Karma (oorzaak en gevolg) en de wet van reïncarnatie (wedergeboorte). Vanaf de eerste kennismaking met deze filosofie voelde dat voor mij goed.

De wet van oorzaak en gevolg deed een beroep op mijn grote gevoel van rechtvaardigheid: als je iets verkeerd doet ben je zelf verantwoordelijk en zal je zelf voor de consequenties ervan moeten opdraaien. Aan de andere kant krijg je, je beloning als je het goede doet. De wet van wedergeboorte sprak mij ook onmiddellijk aan. Ik had altijd al het gevoel dat ik hier (op aarde) eerder geweest was. De overkoepelende filosofie is dat je in ieder leven leert en dat je al die ervaringen in volgende levens kunt gebruiken.

Ging ik mij nu aansluiten bij een vereniging voor Theosofie? Het antwoord was “nee”. Ik kwam er achter dat er te dogmatisch werd omgegaan met de filosofie. Opvallend is dat je dat bij de meeste grote levensfilosofieën ziet. Hierbij kwam mijn gevoel in verzet, later heb ik wel eens aan cliënten verwoord: “Ik ben antidogmatisch” geboren. Ik ging het dus op mijn eigen manier uitzoeken.

Lezen en praten en luisteren

In die fase bestond mijn oriëntatie uit het lezen van vele boeken zoals de Theosofische werken van Blavatsky, vele Boeddhistische en Hindoeïstische werken en Christelijke literatuur. Het Boeddhisme en het Hindoeïsme zijn beide gebaseerd op de filosofie van de reïncarnatie maar bij goede bestudering van de bijbel kan men ook daar veel aanwijzingen vinden van wedergeboorte en Karma.

Om mijn antwoorden? te toetsen ging ik op zoek naar gelijkgestemden. Er werd vaak tot in de kleine uurtjes gepraat over levensvragen. Ik was in het dagelijks leven (zo rond mijn 24e jaar) inmiddels bezig met het stichten van een gezin en het maken van een carrière. Terugkijkend kwam de spirituele ontwikkeling toen in een wat rustiger vaarwater. Ik had mij

wat zaken eigen gemaakt met betrekking tot astrologie, numerologie en de Tarot en hielp met deze technieken wel eens vrienden en kennissen.

Ik heb ook wel eens voor mijzelf Tarotkaarten laten leggen. Bij een van de sessies zei de vrouw die dat voor mij deed "Je hebt de kaarten niet nodig". Ik snapte niet wat zij bedoelde. Later in dit verhaal kom ik hierop terug.

Het leven helpt mij een handje

Na een mooie carrière kwam rond mijn 45e jaar de crisis. Deze crisis had zich overigens al een jaar of 5 daarvoor aangekondigd, alleen kon ik dat toen niet zien. Mijn bloeiende loopbaan eindigde met een conflict met de toenmalige voorzitter van het bestuur waar ik verantwoording aan moest afleggen. Dit conflict had met name te maken met een belangen tegenstelling. Mijn functie werd opgeheven en ik kwam thuis te zitten met een fikse burn-out. Achteraf gezien was dat het beste wat mij kon overkomen. (Voor de geïnteresseerde lezer is het overigens leuk om te weten dat het woord crisis afkomstig is van het Griekse woord Krio wat vrij vertaald Kiezen betekent. De Chinezen hebben om het woord crisis te kunnen schrijven twee tekens nodig. (Het eerste teken betekent letterlijk Angst en het tweede Kans.) Waar het op neer kwam was dat ik op dat moment in mijn leven, de mogelijkheid kreeg om een nieuwe keuze te maken.

Mijn nieuwe leven

Ik kwam als cliënt terecht bij het bureau "van Ede & Partners" (loopbaanbegeleiding en outplacement). Ik begon met het maken van een zogenaamde zelfanalyse, waarbij ik mijn hele leven tot dan toe in beeld bracht. De filosofie die van Ede hanteert, is dat de cliënt niet op zoek gaat naar een baantje maar onderzoekt wat zijn of haar bestemming is en vervolgens een baan creëert/zoeft in het verlengde van die bestemming. Die filosofie sprak mij bijzonder aan. Ik heb mijzelf toen ook beloofd nooit meer dingen te doen die ik niet leuk vind.

Tijdens de begeleiding werd mij al snel duidelijk dat het mijn bestemming was om mensen te helpen zichzelf te ont-wikkelen. Op 1 september 1991 startte ik mijn eigen bedrijf onder de naam 'Bendien Consultancy' en in oktober van dat jaar kreeg ik mijn eerste opdracht om bij van Ede & Partners in Eindhoven een groep te begeleiden.

Een jaar later werd ik consulent bij van Ede in Den Haag. Zoals de lezer uit de vorige alinea (het krijgen van een opdracht) wel kan begrijpen ben je bij Van Ede niet in dienst maar werk je als zelfstandig consulent (Inmiddels zijn de vestigingen maatschappen). Om je bij Van Ede te kunnen aansluiten word je uitgenodigd voor een drie daagse cursus. Tijdens deze cursus werd mij de vraag gesteld "Wil je, je leerdoel voor het komende jaar formuleren?" Ik formuleerde mijn leerdoel als volgt: **Ik wil het komende jaar mijn intuïtie verder ontwikkelen.**

Pas een jaar later begreep ik wat ik toen had opgeschreven, het bleek voor mij de start van een enorme impuls in mijn spirituele ontwikkeling. Iedereen bezit intuïtie maar je moet letterlijk de wikkels er af halen (vandaar ont-wikkelen). Je moet dus eigenlijk toelaten wat er al is, daar is wel vertrouwen voor nodig. Dat is ook de reden waarom ik in de titel van dit verhaal het streepje tussen *ont* en *wikkelen* heb geplaatst.

Hoe heb ik mijn intuïtie verder ont-wikkeld? Ik had twee mogelijkheden gevonden om het vertrouwen in mijn intuïtie op te bouwen.

Als ik met een cliënt in gesprek was en mijn intuïtie gaf mij een voor de cliënt juiste richting aan, dan verwoorde ik het advies, met de opmerking daarbij, "kijk maar of je er iets mee kan". Ik observeerde goed hoe de informatie werd ontvangen en constateerde in vrijwel alle gevallen dat de cliënt zeer content was met de door mij benoemde richting. Als tweede mogelijkheid paste ik het volgende toe. Mijn intuïtie gaf mij iets aan, ik ademde voordat ik de informatie uitsprak een extra keer en liet als een razende mijn ratio naar de informatie kijken, om mij af te vragen of het niet complete onzin was wat ik ging uitspreken. Hierna gaf ik de informatie door en deed weer hetzelfde, ik keek 'mijn woorden na' en constateerde opnieuw dat de cliënt daar bijzonder blij mee was. Op deze manier heb ik mijn vertrouwen in mijn intuïtie kunnen opbouwen. Op dit moment weet ik niet meer of iets vanuit de intuïtie of vanuit de ratio afkomstig is, het is een geïntegreerd verhaal geworden.

Enige jaren later kwam ik in contact met een helderziende vrouw. In een gesprek met haar gaf ik haar twee keer aan "ik kan die dingen die jij ziet niet zien". Zij antwoordde "dat klopt, jij bent helderwetend." Helderwetend wat is dat nu weer, ik had er nog nooit van gehoord.

In verwarring ging ik naar huis. Daar was net een spiritueel blad, waarop ik geabonneerd was, op de deurmat gevallen. Ik sloeg het open en zag een artikel onder de kop "Gelukkig ben ik niet helderziend, ik ben helderwetend". Ik wist onmiddellijk wat de schrijver bedoelde ik word niet afgeleid door allerlei verschijningen, maar kan mij concentreren op mijn weten. Ik realiseerde mij ook dat ik hierbij een extra talent ter beschikking heb om nog beter mensen te kunnen helpen bij hun persoonlijke en spirituele ontwikkeling. Ik had dus inderdaad geen Tarotkaarten nodig.

Tot welke inzichten heeft dit geleid?

Alvorens hierop in te gaan, wil ik nog iets met jullie delen. Alles wat ik cliënten kan duidelijk maken moet ik eerst zelf ervaren hebben, anders lukt het mij niet. Dat is een rode draad door mijn leven. In mijn leven heb ik een keer of 6 aan de ene kant van het bureau gezeten om later aan de andere kant het werk te gaan doen. Het gaat er voor mij dus om zoveel mogelijk ervaringen op te doen om zoveel mogelijk mensen te helpen. Het werk dat ik doe biedt ook een uitgelezen mogelijkheid om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen, ik ben in wezen een onderzoeker die alles wil begrijpen. Ik zeg ook niet voor niets dat ik iedere dag leer.

Een belangrijk inzicht voor mij is het bestaan van een aantal universele wetmatigheden. Met deze term wil ik aangegeven dat deze wetmatigheden voor ieder mens, altijd, gelden. De in mijn ogen belangrijkste is: **als je iets doet dat voor jou goed is, krijg je onmiddellijk een beloning** (in welke vorm dan ook). **De andere kant van diezelfde medaille is dat als je iets doet wat niet goed voor jou is je onmiddellijk een tik op je vingers krijgt.** Die "tik" is bedoeld om je een aanwijzing te geven een andere beslissing te nemen.

Bij de meeste mensen (zoals ook bij mij in het verleden) wordt zo'n "tik" genegeerd en blijft men op dezelfde voet doorgaan. Het "leven" als fenomeen zorgt er dan voor dat de "tik" bij een volgende soortgelijke situatie harder wordt, net zo lang tot het echt pijn gaat doen. Dan pas zijn wij bereid om te veranderen.

Toen ik deze wetmatigheid had ontdekt, ben ik hem in de praktijk gaan uitproberen. Ik kijk nu iedere dag naar wat er met mij is gebeurd en als ik een tik ervaar probeer ik direct een andere beslissing te nemen. Dit voorkomt dat ik het weer op een crisis laat aankomen, want daar heb ik geen zin meer in, het kost te veel energie.

Staan wij er alleen voor, als wij ons spiritueel gaan ontwikkelen? Het antwoord is nee, er is hulp. Ik hanteer bij de begeleiding vaak de volgende zin om dat duidelijk te maken: **Je moet het zelf doen, maar je hoeft het niet alleen te doen.** Het eerste deel van de zin is voor een hoop mensen gevoelsmatig duidelijk. Je bent zelf verantwoordelijk voor je leven en niemand anders. Dit leidt er toe dat veel mensen de beslissing nemen het dan ook zelf allemaal maar uit te zoeken. Het tweede deel van de zin biedt ons echter de mogelijkheid om (op basis van onze vrije wil) om hulp te vragen.

Nu wordt het spannend..... Ik geef bij het vragen om hulp aan, dat je dit op twee niveaus kunt doen. Het eerste niveau is om het aan mensen te vragen die ervaring hebben op het betreffende onderwerp en het tweede niveau is om het te vragen aan "het universum". Veel gelovigen herkennen dat als bidden tot de schepper (en/of Jezus, Maria, Bhoeddha etc.). Mijn ontdekking is dat bij onze geboorte aan een ieder van ons een Gids is toegewezen die je begeleidt op je aardse reis. Je kunt die Gids alles vragen. Gidsen kunnen overigens mannen of vrouwen zijn. Het is per persoon verschillend hoe de Gids zich openbaart. Mensen die helderziend zijn kunnen de Gids vaak "zien" en hebben er dan ook meestal een naam bij. Om met Gidsen te kunnen communiceren kan ook een pendel worden gebruikt.

Er is, zoals ik het nu ervaar, een Gids aan je gekoppeld bij je geboorte, maar bij ingewikkelde problemen kan er, tijdelijk, een "projectgroep" van meerdere Gidsen als ondersteuning worden toegevoegd (zo beneden, zo boven).

Het zou kunnen zijn dat er nu lezers zijn die contact willen maken met hun Gids en willen kijken wat er gebeurt. Hoe moet je dat doen als je hem of haar niet kent? Gebruik de volgende zin: **Degene die mijn Gids is wil die mij nu helpen met.....**

Mijn spirituele valkuil was dat ik in mijn enthousiasme iedereen die op mijn pad kwam wilde helpen met de inzichten die ik had verworven. Ik kwam er achter dat er iets fout ging; niet iedereen wilde mijn advies horen. De valkuil waar ik in was gestapt was de valkuil van '**het ongevraagde advies**'.

Ik pas nu de volgende techniek toe en probeer dat consequent vol te houden. Als er een thema aan de orde is vraag ik de cliënt: "heb je een vraag?" Het effect is opvallend. Met het stellen van een vraag realiseert men zich dat als de vraag gesteld wordt, men het risico loopt dat er ook een antwoord komt en als dat antwoord klopt er dan bij betrokkene de verantwoordelijkheid ligt om er ook iets mee te doen. Een bijzonder effectieve manier om te coachen.

Drie bijzondere spirituele gebeurtenissen bij van Ede & Partners

1) Het was naar schatting 13 jaar geleden dat ik een cliënt in begeleiding had, die in een van de sessies aangaf dat hij een enorme angst had om over bruggen te lopen, heel snel met een auto er over heen rijden lukte nog wel. Ik had zijn zelfanalyse goed gelezen en kon geen enkele aanleiding vinden voor deze angst. De man kwam uit het Katholieke zuiden en wij hadden het nog niet over vragen van dood en leven gehad. Spontaan vroeg ik hem, zou het niet kunnen zijn dat deze angst afkomstig is uit een ander leven? Na enig nadenken zij hij, nu

je het zegt zou dat best kunnen. Ik gaf aan, "ik heb twee mogelijkheden voor je om deze angst te laten verdwijnen". Je kan voor een brug gaan staan en je Gids vragen om je te helpen, of je kan een goede regressie therapeut zoeken. Na twee weken kwam hij terug met de mededeling "het is gelukt". Verbaasd vroeg ik "wat is gelukt? Hij antwoordt "ik ben over een brug gelopen en heb zoals je had aangegeven om hulp gevraagd aan degene die mijn Gids is. Ik kon zelfs halverwege nog stil staan en naar beneden kijken."

2) Een jaar later hadden wij tijdens onze jaarlijkse Zomer Bezinningsdagen een interessante opdracht. Er waren externe mensen uitgenodigd voor dat onderdeel. Het waren jonge veelbelovende mensen aan het begin van hun carrière en mensen die op een behoorlijk niveau in organisaties functioneerden. Per groepje consultants waren twee externen toegevoegd. De opdracht was om in de groep een unieke ervaring te vertellen waar je echt trots op was (een flow ervaring). Van Ede was toen al een spirituele organisatie, alleen was men erg voorzichtig om dat naar buiten uit te dragen. Men wilde het imago van de "geitenwollen sokken" voorkomen. Ik wilde het hierboven geschreven verhaal vertellen, maar kon dat wel met die externen? Opeens herinnerde ik mij een gesprek met twee vrienden waarin wij de mooiste spirituele gebeurtenissen aan elkaar vertelden en ik verzuchtte "jammer dat wij dat niet aan iedereen kunnen vertellen". Op het moment dat ik dit zei wist ik dat het niet klopte. Als je vanuit integriteit deze verhalen vertelt, kunnen er maar twee dingen gebeuren, of mensen horen het en gaan er vragen over stellen (herkenning) of ze horen geluid en reageren niet. Pas als je gaat bedenken: "zij zullen mij wel gek vinden" dan creëer je dat. Ik besloot dus "ik ga dit verhaal vertellen". Alle deelnemers schreven een boodschap op een stuk papier en gaven dat aan de verteller. Ik heb toen, na mijn verhaal, van de deelnemer van buiten de organisatie (hij werkte als veranderingsmanager bij een Ministerie) het mooiste cadeau mogen ontvangen tot dan toe.

Hij schreef letterlijk: "Bewoner van de twee werelden Leverancier en bouwer van hemelse grond onder aardse voeten waardoor het echte leven zich kan voltrekken" (Ik heb dit handgeschreven briefje in mijn agenda gelegd en lees het weer als ik wat onzeker ben)

Later legde hij uit wat hij bedoelde met de titel. Hij gaf aan nog nooit iemand ontmoet te hebben die in beide werelden (aardse en universele) tegelijkertijd aanwezig is. Toen hij deze woorden naar mij toe uitsprak emotioneerde mij dat hevig. Nu pas begreep ik waarom ik zo vaak niet begrepen werd.

3) Een jaar hierna tijdens de volgende Zomer bezinningsbijeenkomst werd tijdens een van de sessies, weer in kleine groepen, teruggekeken op het afgelopen jaar. Aan ons werd gevraagd het hoogtepunt van het afgelopen jaar te benoemen. In geuren en kleuren vertelde ik de hierboven beschreven gebeurtenissen en meldde vol trots dat ik een bewoner van twee werelden was. Na een moment van stilte zei een van mijn collega's: "als ik je zo hoor praten, praat je vanuit een tweedeling terwijl het toch voor jou een is? Gedraag je dan ook daarna." Toen ik mij dit realiseerde kon ik de laatste stap, wat met dit thema te maken had, zetten.

De huidige stand van zaken

Na het mogen ontdekken van de hiervoor beschreven zaken heb ik mijzelf voor de rest van mijn aardse leven voorgenomen te helpen met het creëren van "**de hemel op aarde**" zoals ik

dat in de inleiding al aangaf. **Daar bedoel ik mee dat ik graag bij wil dragen aan totale harmonie.** Ik doe dat samen met mijn huidige partner. Wij trachten ons samen zijn vanuit **onbaatzuchtige** liefde gestalte te geven. In mijn beeld van een harmonische aarde zou ieder mens vanuit onbaatzuchtigheid met elkaar dienen om te gaan. Geen eenvoudige zaak, maar het is de moeite waard om het te proberen. Een tip voor mensen die in hun liefdesrelatie het niveau van onbaatzuchtigheid willen vergroten: als je zegt "ik houd van je", maak de zin dan af en zeg erbij, zoals ik van mijzelf houd. Je voorkomt dan dat de ander in de verleiding wordt gebracht om jouw liefdesverklaring te moeten beantwoorden met een al of niet gemeende opmerking, ik houd ook van jou.

Ik probeer er niet alleen over te praten maar het ook "voor te leven".

Een belangrijk inzicht dat hierbij helpt, is te weten dat om voor de ander te kunnen zorgen het van wezenlijk belang is eerst heel goed voor jezelf te zorgen.

Bob Bendien